

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 628/2015
13.08.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.О., због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., адвоката Ј.Ч., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1236/14 од 26.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 13/15 од 17.04.2015. године, у седници већа одржаној 13.08.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., адвоката Ј.Ч., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1236/14 од 26.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 13/15 од 17.04.2015. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О. у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 79/14 од 29.05.2014. године окривљени И.О. је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ јер дело за које се окривљени терети по закону није кривично дело. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1236/14 од 26.01.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Параћину па је преиначена пресуда Основног суда у Параћину К 79/14 од 29.05.2014. године тако што је окривљени И.О. оглашен кривим да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а истовремено је осуђен

и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора тако што ће суд за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка произишле у првостепеном поступку, а о чијој висини ће првостепени суд донети посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 13/15 од 17.04.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.О., адвоката Ј.Ч., а пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1236/14 од 26.01.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног И.О., адвокат Ј.Ч., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Бранилац окривљеног И.О. у захтеву истиче да у конкретном случају треба прихватити став првостепеног суда - да нема кривичног дела, јер иако су тачни наводи тужилаштва о томе да никаквог промета није било, да није поштован ниједан закон, онда се не може радити о законитом пословању привредних субјекта, па самим тим никако не може доћи до законитих прихода, а што потврђује тезу првостепеног суда о томе да недостаје једно од обележја кривичног дела које је окривљеном стављено на терет. Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да је побијаним пресудама повређен кривични закон у смислу члана 439. тачка 1) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1236/14 од 26.01.2015. године произилазе сва битна обележја кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, односно из изреке наведене побијане пресуде произилази да је окривљени у својству власника и директора предузећа „Е. К.“ ДОО у намери да избегне плаћање пореза на додату вредност, у критичном периоду, у пословној документацији предузећа исказао податке везане за набавку добара и услуга са урачунатим порезом на додату вредност, на тај начин што је лажно приказао набавку добара од предузећа, наведених у изреци пресуде, и на основу тако исказаних података сачинио и предао надлежној пореској управи пореску пријаву у којој је умањио своју пореску обавезу за укупан износ од 3.082.036,20 динара, а на који начин је неосновано искористио право на одбитак претходно плаћеног пореза на додату вредност и за који износ је оштетио буџет Републике Србије.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на то да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да је у побијаним пресудама повређен закон јер се исте заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, а којим наводима указује на то да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Како бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости не наводи ниједан разлог због којег сматра да су побијане пресуде донете уз наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, односно не наводи који је то незаконит доказ на којем се пресуде заснивају, већ анализира цео ток предметног кривичног поступка и даје сопствену оцену изведених доказа, то по оцени овог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног наводи то да у побијаној пресуди Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 13/15 од 17.04.2015. године суд за своју одлуку није дао ваљане разлоге, а којим наводима бранилац окривљеног указује да је наведена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није разлог из члана 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио јер исти нема законом прописан садржај, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.